

Оперативну роботу пункту швидкої медичної допомоги при Бугринській дільничній лікарні високо оцінили мешканці 14 сіл, що належать до 7 фельдшерсько-акушерських пунктів і де проживає 5641 житель. Ось уже рівно рік як чергові бригади з числа 4 фельдшерів і 4 шоферів на чолі зі старшим фельдшером Андрієм Сахнюком цілодобово приймають хворих амбулаторно та виїжджають на виклики.

Номер 2-92, за яким сільські жителі телефонують на пункт, досить швидко став відомий усім навколишнім жителям. Субота і неділя тут, як правило, — найгарячіші дні. Я також завітала на пункт минулого суботнього дня. І коли черговий фельдшер Лариса Левчишина розкрила

кілька нюансів: через сильну зметіть тоді не курсували навіть рейсові автобуси, а виклик отримали о... 1.45 ночі. Заслужити за короткий відтинок часу такий високий кредит довіри людей вдається далеко не кожному.

Часто буває потрібна кваліфікована консультація лікаря. І щоразу в таких ви-

хідність в госпіталізації не зменшується, — коментує ситуацію головний лікар Бугринської дільничної лікарні Іван Жовнір. — Переважна більшість наших пацієнтів — люди похилого віку, одинокі, немічні. Чесно працює вони на схилі років заслужили більшої турботи про себе з боку держави. Та люди добре розуміють: держава робить усе можливе, щоб зберегти потрібний мінімум надання медичної допомоги сільським жителям.

Іван Кіндратович у своїй сподіваннях має міцне підґрунтя. Йому, талановитому лікарю (має ранг кан-

ддержадміністрації. І скоро з'явилось рішення про облаштування для лікарні міні-котельні на твердому паливі. В Бугрині одними з перших в області розпочали ці роботи. Спочатку під котельню заклали окремих фундамент. Однак фінансові негаразди в країні внесли свої корективи, через що введення котельні відтягнулося на кілька років. Справа видалася дуже нелегкою, але її потрібно було хай там що вирішити. Головному лікарю таки вдалося знайти людей, які пройнялися турботами сільського закладу охорони здоров'я. Рік тому з обласного бюджету надійшли перші 40 тисяч гривень, а вже з 1 листопада міні-котельня успішно виробляла випробування.

Іван Жовнір усе своє життя віддав охороні здоров'я селян. І навіть сьогодні, коли медицина переживає не кращі часи, його не полишає оптимізм. Бо ще стільки нереалізованого! Його ржевою мрією нині є добудова водо-грязелікувальної фізіотерапевтичним відділенням, що попередньо планувалася як поліклініка. Розрахунок такий. Якщо замість запланованих трьох поверхів обмежитися уже зведеним першим і звести над ним шатровий дах, то затрати будуть не такі вже й великі. Болить душа в лікаря за почате будівництво, що псується під відкритим небом. До слова: введення в дію міні-котельні коштувало лікарів безсоння. Але труднощі швидко забуваються, і крок за кроком організатор ентузіаст береться за нові плани, аби піднести сільську медицину до рівня сучасних вімго.

Марія КОРНІЙЧУК.
(«Медичний вісник»).

ЩЕ ОДНА СІЛЬСЬКА ПРОПИСКА «ШВИДКОЇ»

журнал, аби щось уточнити, то несподівано вигукнула:

— Ой, та сьогодні ж у нашої «швидкої» день народження!

За повсякденними клопотами такі формальності й справді стають несуттєвими. Досить сказати, що тієї доби лише до Гощі виїздили тричі. А підпорядковані їм пунктові села — найбільш віддалені від райцентру.

На долі Ларисинової бригади, як з'ясувалося, випало чи не найбільше викликів з ряду неординарних. Так, разом із шофером Петром Ковалем доставляли в новорічну ніч у пологовий будинок жителя Бугрина Катерину Мислінську. Пригадують: ні на шляху до райцентру, ні на повертаючись назад, не зустріли жодного авто, жодного перехожого. Зате як приємно було почуватися причетними до як-небудь маленької історичної події: донечка Настя, що з'явилася в їхньої пацієнтки, виявилася в Гощанському районі первістком нового тисячоліття.

Іншу жителя Бугрина Валентину Левчишину цими днями також благополучно доставила на пологи ця ж бригада. Нічого особливого — заперечить хтось і буде правий. Якщо, звичайно, не зважати на

падках на допомогу приходять подружжя лікарів Івана та Лідії Жовнірів. Консультувати пацієнтів їм доводиться, незважаючи на пору доби, за професійним покликанням та велінням совісті, бо лікарська посада у штатному розписі пункту відсутня. Але це проблема не лише згаданого сільського пункту. Як інформував нашу газету заступник головного лікаря станції швидкої допомоги м. Рівне Валерій Ковальчук, з 87 бригад по всій області укомплектовані лікарями менше половини (40,5), решта — 47 — фельдшерські. Більше того, лікарські бригади є далеко не в кожному районному центрі, як-от в Дубровиці, Зарічному, Корці, Рокитному.

Новеньке авто для «швидкої» виділило управління охорони здоров'я, яке розвизку амбулаторної служби на селі надає пріоритети. Так стало можливим відкриття вкрай необхідного сільським жителям пункту «швидкої», третього в районі.

...Уже не вперше машина «швидкої» повернулася з Гощі назад з пацієнткою: відділення, куди її належало госпіталізувати, виявилось переповненим.

— Триває скорочення ліжкового фонду, хоча необ-

хідність медичних наук) і організаторові (це найбільшою мірою його турботами з'явилася у селі солідна медична база), керівництво району і області довіряє, в усьому йде назустріч. Так було, наприклад, коли в лікарні виникли проблеми з опаленням. Тоді консервний завод місцевого колективного господарства «Зоря» наказав довго жити, через що і припинилася подача тепла лікарні. Кілька років поспіль лікарняні палати опалювали з допомогою бетонних електроплит. Підсобні ж приміщення в холодну пору залишалися без тепла, не кажучи вже про щоденне кількаразове відключення електроенергії.

Про наболілу проблему закладу стало відомо в об-

А це, як післямова. Редакція отримала листа від жителів сіл, яких обслуговує колектив Бугринської дільничної лікарні.

«Ми зацікавлені в тому, — пишуть люди, — щоб лікарня працювала і далі, не скорочувався її персонал. Тим більше, що поруч стоїть недобудоване приміщення поліклініки, яке можна використати для різних фізіотерапевтичних процедур, відповідного лікування, оскільки і до свіду нашим лікарям не позичати. Ми з надією звертаємося до адміністрації району, щоб допомогли підтримати лікарню, включили в план цьогорічного будівництва з метою завершення зведення першого поверху з даховим покриттям, що дало б можливість на місці проводити реабілітаційне лікування сільського населення».